

**[Ragnhild Andersen.]**

indtaget omtrent det samme Standpunkt paa det Tidspunkt, hvor Spørgsmaalet stod om Deling af Beløbet. Jeg siger udtrykkeligt, at det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har indtaget dette Standpunkt paa et vist Tidspunkt, for man har et mærkeligt Indtryk af de Radikales Holdning i denne Sag. Principielt erklærer det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen sig for enig med os i, at Rentenyrerne skulde have de 100 og de 170 Kr., som Forslaget indeholder, men over for den højtærede Ministers Forslag om at dele Beløbet har de Radikales Repræsentant vist sig enig. Imidlertid holdt Venstres Repræsentanter i Udvalget lige til det sidste fast ved, at hvis man ikke kunde blive enig i Udvalget, vilde Venstre falde tilbage til sit oprindelige Tilbud om overhovedet kun at give det halve, 50 Kr. og 85 Kr., og ikke noget senere. Dette Forslag kunde det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen ikke tiltræde, men han gjorde sit Standpunkt i Udvalget afhængigt af, hvad Venstre sluttelig vilde foreslaa, for altsaa til sidst at gaa sammen med Venstre om en Deling i to lige store Rater.

Man faar unægtelig Indtryk af et mærkeligt Dobbeltspil fra radikal Side. Lørdag Morgen læser man i „Politiken“ til sin Forbløffelse, at den radikale Presse har netop de Synspunkter, som vi næsten Ord til andet har fremført i Udvalget og forsøgt at overbevise det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen om, og man gaar saa ud fra, at de Radikale nu i alt Fald har fundet et holdbart Standpunkt. Men, om Forladelse, om Mandagen konstaterer man, at det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen nu tilslutter sig Venstres Forslag, at Hjælpen udbetales ad to Gange, Halvdelen nu og Halvdelen til 1. April. Hvis Venstres Ændringsforslag skulde blive vedtaget her i Tinget, kan de gamle og Invaliderne altsaa takke netop de Radikale for, at de ikke faar hele Beløbet paa een Gang. Men det ser ikke godt ud, at man skriver eet og siger noget andet. Naar man paabaærer sig at at være et frisindet Parti, som Det radikale Venstre gør det, skal man ikke tale med to Tunger.

Vort kommunistiske Parti vil saa varmt som muligt anbefale . . . . .

**Formanden:** Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at man ikke kan referere Udvalgsforhandlinger her i Tinget.

**Ragnhild Andersen:** Jeg gør opmærksom paa, at jeg har kun refereret, hvad der

har staaet i Dagspressen, og hvad der i Dag er blevet sagt her i Folketinget.

**Formanden:** Man kan ikke diskutere med Formanden.

**Ragnhild Andersen:** Vi Kommunistere vil saa varmt som muligt anbefale vort Forslag om de 100 Kr. til enlige og 170 Kr. til Ægtepar udbetalt nu sammen med Renten for Januar Maaned. Det vil jo praktisk være umuligt, saaledes som det var paa-tænkt i Lovforslaget, at udbetale Beløbene før Jul.

Men til Socialministerens Indvending om, at man ikke kan have hele Beløbet paa dette Finansaars Regnskab og af den Grund maa vente med det halve til efter 1. April, maa jeg sige, at det spiller reelt ingen Rolle, om Pengene udbetales nu eller om tre Maaneder. Naar de alligevel skal udbetales, kan det dog være aldeles ligegyldigt af Hensyn til Finanserne. Hensynet til de gamle og syge burde vel gaa forud. Faktisk er denne Hjælp en Nødhjælp, som enhver burde føle sig forpligtet til at yde, fordi man endnu ikke har skaffet Rentenyrerne en retfærdig Ordning gennem Folkeforsikringsloven. Hvis den var blevet revideret, som den burde have været, vilde det uden Tvivl have ramt Statens Finanser meget haardere end disse omstridte 23 Mill. Kr.

Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Socialminister, det angaar Fortolkningen af Loven. Ved det Lovforslag, man behandlede her i Sommer, diskuterede man, om de Rentenyrere, der laa paa Hospitaler og Sygehuse, skulde have Ret til Beløbet, for saa vidt Indlæggelsen var af midlertidig Karakter. Det fremgaar ikke af Lovforslaget, men det blev udtalt af den daværende Socialminister, og det blev i øvrigt nedfældet af den daværende Socialminister i et Cirkulære angaaende Administreringen af Loven, at man betragter de Rentenyrere, der er indlagt paa Hospitaler eller lignende Anstalter, naar denne Indlæggelse er af midlertidig Karakter, som berettigede til at faa udbetalt det Beløb, her er Tale om. Jeg vil henstille, at man ved den kommende Administration administrerer i Henhold til de samme Principper, som kom til Udtryk ved Administreringen af den Lov, der blev vedtaget i Sommer.

Med disse Ord vil jeg anbefale at vedtage det Lovforslag, som vort Parti har stillet om, at hele Beløbet udbetales og paa een Gang, saaledes at de gamle kan faa den lille Hjælp, de i saa høj Grad tiltrænger.